

sen, eller hvem der ellers måtte føle sig kaldet til at gå herop, fra Venstres partiformand og ned igennem rækkerne? Det er åbenbart kun partiformanden, der kan komme med sandheden i denne debat i dag.

Og hvad med De Konservative?

Jeg har hæftet mig ved, at fru Pia Christmas-Møller på intet tidspunkt indtil nu har hørt efter, hvad jeg har stået her og sagt, og så får hun jo svært ved at svare på det. Men heller ikke tidligere har hun villet svare på den mangel på sammenhæng, der var i V's og K's oplæg – alt det, som vi ville møde, hvis vi som en anden Anton Hannibal Olsen uden at kunne læse og skrive, fordi vi ikke ville gå i skole, vaklede ned ad den forkerte vej, som Venstre og De Konservative viste os. Men det har vi heldigvis med gårdsdagens afstemninger lagt bag os.

Og det, som V og K hævdede fandtes i dette Folketing, et realistisk alternativ til denne regering, er ligesom V's og K's forkromede økonomiske planer fuldstændig smuldret mellem fingrene på dem. Der er intet tilbage af et realistisk alternativ til den nuværende regering i dette Folketing.

Jamen vælgerne vil noget andet! Lad os snakke om det senere.

Se, det var den forkerte vej. Og i dag står vi så og er parate til at gå den rigtige vej. Og vi kommer den vej – tag ikke fejl af det! – for senere på dagen vil et endog meget stort folketingsflertal stemme denne finanslov igennem. Det fik vi trods alt trukket ud mellem sidebenene på V og K efter at have spurgt og spurgt dem i formiddags.

Så vi har altså fået garanti for eller i hvert fald ord fra denne talerstol for, at V og K vil stemme for denne finanslov senere på dagen – det var egentlig kun Venstre, der sagde det konkret heroppefra, men vi må gå ud fra, at det gælder begge partierne – og det forstår vi i Det Radikale Venstre faktisk ganske godt.

Jeg spurgte et par gange i formiddags hr. Thor Pedersen om det uden at få svar. Det var retoriske spørgsmål, vil jeg gerne vedstå, men jeg kan bare så godt lide at se hr. Thor Pedersen på talerstolen, og jeg vil også godt have, at der er lidt substans i hans udtalelser; så det var det, jeg prøvede at lægge op til, men det lykkedes desværre ikke.

Men der vil blive svaret på det i eftermiddag eller i aften ved, at der bliver trykket på knapperne, og så vil vi formentlig se, at kun de to partier på den yderste højrefløj, Z og O, vil

stemme imod, mens Venstre og De Konservative vil være med til at bære denne finanslov igennem til realiteternes verden.

Og det er også klogt, for det er en ganske god finanslov. Det er faktisk den første, der i mands minde eller i hvert fald en menneskealder, ca. 30 år, vil skabe balance på de offentlige budgetter, statens og amternes og kommunernes.

Så vidt jeg erindrer, har det ikke været tilfældet siden 1961. Var vi en overgang i midten af 1980'erne tæt på uden at nå det? Det kan vi slå tilbage og se efter. Men det er i hvert fald min vurdering, at vi skal ganske langt tilbage for at være i denne situation.

Det ville da også have været ganske grotesk, om nogen af dem, der gennem tiden har talt mest om behovet for balance på de offentlige udgifter – Venstre og De Konservative – skulle stemme imod sådan en finanslov.

Så velkommen i klubben, velkommen i foreningen! Vi er da glade for, at man omsider indser det fornuftige i det.

Det Radikale Venstre har gennem mange år, ja helt tilbage til 1980'erne – vel faktisk fra dengang, da man i 1981 skuede ned i den gabende afgrund og den daværende statsminister, Anker Jørgensen, overlod tøjlerne til sin efterfølger, forhenværende statsminister Poul Schlüter – været med i det, som man kalder det lange, seje træk.

Og et langt, sejt træk er der ikke meget sex eller jazz i eller spændende over.

Som Børsen skrev i sommer, da finanslovforslaget blev fremsat: Sikke en kedelig finanslov! Den var der ikke meget spræl i.

Næ, den gjorde bare det, at den fortsatte det lange, seje træk hen til den balance på de offentlige udgifter, som nu bliver en realitet.

Ja, den seneste budgetredøgørelse, som finansministeren kunne fremlægge forleden dag – i tirsdags var det vist, i forgårs; længere siden er det faktisk ikke – siger, at der nu måske bliver tale om et overskud på 2 mia. kr.

Men det er ikke sådan, at vi falder om i henrykkelse i Det Radikale Venstre. Det ville faktisk være upassende, om vi begyndte at juble i den forstand. For selvfølgelig er hverken denne finanslov eller dansk økonomi såvel som noget andet menneskeskabt værk optimalt. Vi kunne håbe på meget bedre ting, men alligevel er det ganske godt.

Og det lange, seje træk trak vi for 2 år siden sammen med Venstre og De Konservative og sidste år med De Konservative alene i den rigti-